

delingerne uforstyrrede skulde gennemføre denne Uddannelse i Løbet af 6 Maaned, derpaa yderligere uddanne de værnepligtige Befalingsmænd og de til fortsat Tjeneste tilbageholdte Menige og først da forstærkes til Krigsstyrken ved indkaldt Mandskab for i 6 Uger at deltage i en større Leirøvelse. At denne Lænte er bleven noget modificeret derved, at Administrationen under Uddannelsen har ladet Rekrutafdelinger deltage i større, samlede Øvelser, navnlig ved Hovedslaben, er fra mange Sider blevet anset for uheldigt. Mindretallet maa anse en Fastholden ved Hærens Bestemmelse i den heromhandlede Retning for at være meget ubefaligt af en dobbelt Grund. Dels lides der nemlig ved en saadan, gennem et halvt Aar vedblivende Skole og den derpaa følgende fortsatte Uddannelse saa betydeligt paa Befalingsmændenes Kræfter, at en Svile i saa Henseende hvert andet Aar vistnok er meget ønskelig, navnlig naar der gjøres Skridt for, paa enhver Maade at støtte og organisere Værkræfterne hos Befalingsmændene for at benytte denne Tid til en hensigtsmæssig Udvikling i andre militære Retninger, og dels er det kun derved muligt at udstrække Rekrutuddannelsen over et Lidsrum, hvor det bliver gjørligt foruden de mere mekaniske og de theoretiske Færdigheder og Kundskaber at hidbringe alt Mandskabet det aldeles fornødne Kendskab til og den strengt nødvendige Øvelse i Benyttelsen af Terrænet, hvad der kun kan ventes opnaaet paa en Mærstid, hvor Bevægelserne i dette ikke af Hensyn til Ugerbruget ere ugjørlige eller i hvert Fald saa indskrænkede og hængende i alle Henseender, at Øvelsen kun kan give et aldeles fordreiet Billede af de virkelige Forhold. Den af Krigsministeren foreslaaede Ordning af dette Forhold, hvorefter Rekrutuddannelsen i Realiteten vil indskrænke sig til de 4 Maaned fra 1ste Mai til 1ste Septem-ber, i hvilke Øvelserne ere saa godt som udelukkende henviste til Exerccerpladsen, og hvor den 5te Maaned er bestemt til samlede Øvelser med indkaldt Mandskab, og hvor altsaa Enkeltmands Uddannelsen, hvis forsøgede Vigtighed under de nærværende Kampforhold er almindeligt anerkjendt, maa og vil komme til at træde i Baggrunden, kan Mindretallet efter sin bedste Overbevisning ikke anse for betryggende. Det finder det, som alt antydet, rettest for dette Punkts Vedkommende at fastholde Hærens Princip og kun søge dette modificeret saaledes, at der tages tilbørligt Hensyn til den Formationsforandring for Fodfolkets Vedkommende, som Lovforslaget har optaget, og navnlig saaledes, at alle Batailloner ved samme Regiment stilles under samme Betingelser. Derved tror man tillige at kunne forene en Lettelse med Hensyn til Gjenindkaldelse derved, at det til fortsat Tjeneste tilbageholdte Mandskab ligesom nu afflutter denne Tjeneste med en større Øvelse med indkaldt Mandskab og derefter kun indkaldes een Gang efter to Aars Forløb, medens det Mandskab,

der hjemsendes efter de 6 Maanedes første Uddannelse, gjenindkaldes to Gange. Endelig formenes disse større Øvelser hver anden Gang at burde foretages i eller umiddelbart ved Garnisonerne, medens Øvelserne hver 2den Gang efter en forudgaaet, kortere Sammenarbeiden ved Garnisonerne koncentreret til en Kantonnementsøvelse i Forening med Øvelser af de andre Waaben, under hvilken Øvelse de saavel ved Hensyn til Indordningen i de større Hæled som i alle andre Henseender stilles under Forhold, der give et tro og anskueligt Billede af Forholdene i Felten. — Efter den her fremskillede Tjenestegang, hvorved enhver Afdeling i 4 Aar vil erholde 2 Rekrutuddannelser, 1 Øvelse ved Garnisonerne og 1 Kantonnementsøvelse, ville Afdelingerne ikke blive bragte op til fuld Krigsstyrke. Antages imidlertid Rekrutmassen til Fodfolket, hvad der vistnok vil kunne ventes, gennemsnitlig at ville blive mindst 5,500 Mand, vil hvert af de 5 Regimenter ved en ligelig Fordeling erholde 1100 Rekruter eller 370 Mand pr. Bataillon, og der vil da med 2 Mergange kunne regnes paa c. 600 Mand pr. Bataillon, hvad der maa anses for en tilstrækkelig Styrke, til at Øvelsen kan erholde den fornødne Fylde. I 3 Mergange (2den, 4de og 6te Aars Mandskab) vil den fulde Krigsstyrke af 800 Mand pr. Bataillon rigelig have, og med 8 Aars Mandskab vil Liniehæren, saaledes foruden sin fulde Krigsstyrke have en passende Styrke ved Depoterne.

Gjennemførelsen af den her fremsatte Lænte vil medføre, at der, saafremt man ikke maatte bestemme sig til — hvad der i flere Retninger vilde være meget gavnligt for Samarbeiden af de forskellige Waaben — at koncentrere Garnisoneringen paa saa Punkter i Landet, i de Byer, hvor kun 1 Regiment Fodfolk er garnisoneret, hver andet Aar vil have en Periode, hvor intet Mandskab er til Tjeneste. Derved ser man imidlertid for de mindre Byers Vedkommende ingen anden Ulempe end den, der maatte opstaa paa Grund af Pasning af Munderings- og Armaturfager, en Ulempe, der i hvert Fald vil kunne afhjælpes ved Afgivelse af et ringe Antal Militærarbeidere til denne Tjeneste.

Da de forskellige Betingelser, hvorunder et Forsvar med Sandsynlighed vil kunne føres, ikke kunne forventes tilbørligt fyldestgjorte ved en ringere Styrke end c. 30 Batailloner, anser Mindretallet det for forkasteligt, om man uden bydende Nødvendighed vilde formindste Liniehærens Størrelse, navnlig naar der tages Hensyn til Muligheden af, at pludselig paakommende Fredsbrud ville kunne medføre, at enkelte af disse Afdelinger blive undbragne Forsvaret. Derimod antager Mindretallet, at man ved en tilbørlig Organisation af Liniehæren og ved endvidere i Fredstid at organisere Regimenternes Depoter saaledes, at de foruden at overtage de egent-